

ve at undersøge mulighederne for en hensigtsmæssig løsning på problemet.

Ad spm. nr. S 836

Fra integrationsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup i folketingssamlingen 2001-02 (2. samling) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. samling), forhandlingerne side 2514, lød således:

Til integrationsministeren (7/2 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke aftaler man har med Tyrkiet vedr. opholds- og arbejdstilladelse til tyrkiske imamer, og hvem der betaler for deres ophold i Danmark?«

Supplerende svar (7/1 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter praksis meddeles der opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4 (nu § 9 c, stk. 1), til udlændinge med henblik på, at disse i Danmark udfører missionærarbejde, kirkelige funktioner (imamer mv.) eller andre religiøse funktioner, og der meddeles ligeledes opholdstilladelse efter bestemmelsen til eventuelle medfølgende familiemedlemmer.

Direktoratet for Udlændinge (nu Udlændingestyrelsen) tilkendegav ved brev af 22. juli 1986 over for Den Tyrkiske Ambassade i Danmark, at man var indstillet på at tillade et antal imamer og deres familiemedlemmer at opholde sig og at virke i Danmark, blandt andet under betingelse af, at den tyrkiske stat indestår for samtlige udgifter i forbindelse med imamernes og deres familiemedlemmers ophold i Danmark (1986-aftalen). Der er for tiden 26 tyrkiske imamer i Danmark i medfør af 1986-aftalen. Imamerne er aflønnet af den tyrkiske stat.

Der foreligger ingen nærmere fortolkningsbidrag vedrørende rækkevidden eller den praktiske håndhævelse af 1986-aftalen, men aftalen må efter ministeriets opfattelse umiddelbart forstås således, at kommunerne kan rejse refusionskrav over for den tyrkiske ambassade i tilfælde,

hvor en imam eller dennes familie modtager offentlige ydelser fra kommunen.

Kommunerne er i april 2002 ved et brev fra ministeriet blevet gjort opmærksomme på 1986-aftalen, og ministeriet er ikke på denne baggrund af kommunerne blevet gjort bekendt med sager, hvor kommuner har forsøgt at gøre konkrete krav gældende over for den tyrkiske ambassade.

Integrationsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Kirkeministeriet, Socialministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet samt fra Told- og Skattestyrelsen.

Det fremgår af udtalelserne fra Socialministeriet og fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet blandt andet, at en lang række social- og sundhedsmæssige ydelser er tilgængelige for alle udlændinge, der har en opholdstilladelse i Danmark uanset opholdstilladelsens karakter, og at der ikke er hjemmel i dansk lov til at opkræve betaling for sådanne ydelser, hverken fra udlændingens selv eller fra den pågældendes hjemland. Dette gælder bl.a. ydelser efter lov om offentlig sygesikring, lov om social service og lov om social pension.

Det fremgår desuden, at Danmark på en række områder er bundet af internationale aftaler, herunder EU-associerings- eller bilaterale aftaler, vedrørende disse former for velfærdsydelser, og at disse aftaler typisk indeholder krav om ligebehandling af udenlandske statsborgere og danske statsborgere.

Det fremgår endvidere af udtalelserne fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Socialministeriet, at det ikke er teknisk muligt automatisk at udskille de tilfælde, hvor der udbetales ydelser til herboende tyrkiske imamer og deres medfølgende familie, og at en sådan udskillelse blandt andet vil forudsætte opbygningen af en helt ny administration til fastsættelse, udskillelse, opgørelse og opkrævning af betaling fra udlændet, og at udgifterne hertil skønnes at ville blive uforholdsmæssigt store i forhold til de forventede indtægter. Hertil kommer, at en række ydelser – for eksempel udgifter til hjemmesygepleje – ikke er prissat, hvorfor det ikke er muligt at søge udgifterne refunderet.

Ministeriet vil på denne baggrund tage skridt til en dialog med den tyrkiske ambassade om den nærmere forståelse af 1986-aftalen med henblik på en præcisering heraf. Ministeriet vil endvidere rette henvendelse til de relevante ministerier med henblik på at få fastlagt det retlige